

Artysta malarz

265103

Inna nazwa zawodu: malarz

Zadania i czynności

Malarz zajmuje się twórczością artystyczną polegającą głównie na malowaniu obrazów. Pragnie wyrazić w ten sposób swoją wizję universum, stosunek do świata i człowieka i przekazać ją innym ludziom. Artysta malarz pracuje w pracowni lub plenerze tworząc kompozycje z natury lub wyobraźni. Przed stworzeniem ostatecznego obrazu często przygotowuje szkice wstępne, może korzystać też z technik fotograficznych i komputera (np. stosując technikę wyklejanki, używać fragmentów zdjęć czy wydrukowanych za pomocą komputera form graficznych).

Zasadniczo przez obraz rozumiemy pracę namalowaną na płaszczyźnie, jednak wielu artystów wyprowadza swe kompozycje w przestrzeń wzbogacając je o trzeci wymiar. Istnieje ogromna ilość technik i stylów malarskich, ograniczając bowiem jedynie wyobraźnię twórców - najbardziej powszechne jednak będąc podstawą nauczania jest malowanie na papierze farbami wodnymi, akwarelami i temperą lub na płótnie farbami olejnymi, albo akrylowymi.

Malarz powinien posiadać przedmioty ułatwiające mu pracę: sztalugi - inne w pracowni, inne w plenerze - rodzaj stojaka, na którym ustawia obraz w czasie malowania, kasety, w których trzyma farby i pędzle, butelki z olejem i linianymi terpentyną i balsamiczną, które służą do rozpuszczania farb olejnych i mycia pędzli oraz szkiełko, węgiel, tusz, atakże? jeśli sam gruntuje płótno? potrzebne do tego składniki (klejskórny, olej liniany, kreda i biel cynkowa). Płótno malarskie to szare, gęste tkaniny płótno liniane; malarz nabija je na drewnianą ramę, tzw. krosno malarskie i pokrywa najpierw klejem skórnym, potem przygotowanym przez siebie gruntem.

Środowisko pracy

materialne środowisko pracy

Ponieważ malarz pracuje zwykle w pracowni - wskazane jest, aby to pomieszczenie było wysokie, jasne i posiadało światło rozproszone (górne i północne). Często, zwłaszcza robiąc szkice z natury, artysta maluje też w plenerze.

warunki społeczne

Istotą zawodu malarza jest twórczość samodzielna. Malarz tworzy zwykle w izolacji. Jednak w przypadku podejmowania działań dodatkowych, np. pracy „galernika”, czyli osoby kierującej galerią lub pracy nauczyciela - malarz ma możliwość codziennego kontaktu z ludźmi: prowadzi zajęcia w domach kultury, w szkołach, organizuje wystawy, kupuje, sprzedaje dzieła sztuki.

warunki organizacyjne

Czas, który artysta malarz poświęca na własną twórczość - nie da się określić ani liczbą godzin w ciągu dnia, ani przedziałami czasu. Każdy artysta najlepsze dzieła tworzy

wówczas, gdy działa pod wpływem natchnienia i wewnętrznej potrzeby tworzenia. Czas pracy artysty malarza organizuje i porządkuje „praca na etacie” np. w szkole, galerii itp.

Wymagania psychologiczne

Artysta, gdy przygotowuje bazę materialno - technologiczną, musi stworzyć koncepcję tego co chce namalować. Należy bowiem pamiętać, że wobec rozwoju technik fotograficznych umiejętność odwzorowywania rzeczywistości ma dla niego drugorzędne znaczenie. Obraz jest wypowiedzią osobistą, komunikatem, w którym malarz zawiera swoje przemyślenia i emocje, wiedzę i doświadczenie, stosunek do świata lub pewnych jego aspektów. Aby komunikat był prawidłowo odczytany, powinien być nadany „czysto”, zarówno w sensie technicznym, jak logicznym - w przeciwnym razie stanie się bełkotliwym szumem informacyjnym, rodzajem malarskiego grafomanstwa. Musimy jednak uwzględnić czynniki subiektywizmu, zarówno u twórcy jak u odbiorcy. Oznaczano, że nie każdy obraz dotrzedo każdego widza; muszą się spotkać ci, którzy „nadają na tej samej fali”. Zważywszy, że artysta pracuje w izolacji i nie ma praktycznej możliwości bieżącego kontaktu z potencjalnym odbiorcą, musi mieć bardzo bogatą, a równocześnie silną osobowość.

Ponieważ to o czym mówi „czepię się” powinien? Jak każdy twórca? mieć różnorodne zainteresowania i wszechstronną wiedzę, aby to, o czym wino było nudne dla bliznich (istnieją jednak wyjątki, gdy właśnie obsesyjna monotematyczność jest tym, co zyskuje artyście grono wielbicieli). W wszystkich wypadkach niezbędny jest rodzaj posłannictwa, poczucie misji i bliskość do tego, jakie cechuje wodzów i proroków. Malarz powinien też posiadać upór, samokontrolę i samodyscyplinę, ponieważ sam decyduje o czasie pracy i jej intensywności, oraz odporność na stres, gdyż przebieganie na bardzo wąskiej rynek jest niezwykle trudne i poprzedzone? na ogół? licznymi niepowodzeniami. W przypadku sukcesu zaś, oparcie się o nienasycony rynek i marszandów, którzy traktują artystę jak maszynkę do produkowania określonych przedmiotów w wyznaczonym przez nich terminie, wymaga dużego siły charakteru.

Wielu wykształconych artystów odczuwa, że ich talent i osobowość nie są wystarczająco silne, aby wykreować własny świat i przekonać do niego innych. Z przyczyn charakterologicznych i finansowych zajmują się więc działaniami na polach pokrewnych. Działalność dodatkowa ogranicza czas, który można poświęcić na własną twórczość, często wpływając jednak inspirująco i zapewniając im niezbędne do życia i uprawiania sztuki. Działalność dydaktyczna i promocyjna zapewnia istotny dla wielu codzienny kontakt z ludźmi. Do dziedzin, którymi zajmują się zawodowo wykształceni malarze należą prowadzenie galerii i sztuki (na stanowiskach spotykamy jednak również historyków sztuki czy ekonomistów) i szerokie rozumienie dydaktyki. Malarz może uczyć adeptów średniej lub wyższej szkoły plastycznej (dla podniesienia rangi uczelni częściej werbuje się do prowadzenia pracowni malarskiej wybitnych twórców), może też prowadzić zajęcia z grupą amatorów, jako instruktor w domu kultury, przyczyniając się tym samym do podnoszenia poziomu kultury plastycznej społeczeństwa. Praca pozwala wykorzystać posiadaną przez część malarzy wrażliwość na talenty innych.

Konieczna jest więc umiejętność współpracy z ludźmi w formie stosownej do ich wieku i poziomu rozwoju artystycznego i intelektualnego.

Najważniejsza w pracy pedagoga jest próba dotarcia do istoty twórczości i wspólnego odkrywania wychowankami tego co oryginalne, godne dalszego rozwoju i prezentacji. Nauczyciel, niezależnie od poziomu nauczania, musi umieć kierować prawidłowo powierzonym grupą (klasą, pracownią), aby osiągnąć złoty środek między elementami współpracy a nieuniknioną rywalizacją. Pamiętać również nie trzeba, jak ważny jest indywidualizm, co znajdziesz we odbiciu w bardzo różnorodnych prądach malarskich. Tak więc pracatwórcy dydaktyk częściej polega na zadawaniu pytań, niż na znajdowaniu jednoznacznych odpowiedzi. Malarz - pedagog powinien jednak mieć zdolność egzekwowania odczuć w postawionych przed nim zadaniach. Ci, którzy swe zainteresowanie twórczością innych, łatwość kontaktów z ludźmi i talenty organizacyjne łączą z przebojowością i zdolnościami marketingowymi często prowadzą galerie sztuki, zajmując się prezentacją a czasem także sprzedażą obrazów. Malarz może wykorzystać tutaj swój wyrobiony smak artystyczny nie tylko wynajdując dzieła innych twórców, które warto pokazać aranżując wystawy indywidualne i zbiorowe tak, aby wypuklić walory poszczególnych prac.

W zawodzie galerownika (osoba prowadząca galerię) ważne są również umiejętności mediacyjne i łatwość nawiązywania kontaktu z ludźmi; pośredniczyć bowiem między artystą a krytykiem, dziennikarzem oraz między artystą a krytykiem a publicznością lub klientem. Ważne natomiast jest też umiejętność egzekwowania od współpracowników, personelu galerii, osób przygotowujących katalogi itp. właściwego poziomu pracy. Marszałek zajmujący się promowaniem na rynku poszczególnych twórców musi prostać bardzo wysokim wymaganiom profesjonalnym wobec konkurencji innych, bardziej agresywnych mediów reklamowych. Tak więc, oprócz wybitnych uzdolnień artystycznych, warunkiem podjęcia pracy na określonym stanowisku są także lub inne cechy charakterologiczne i stopień determinacji.

Wymagania fizyczne i zdrowotne

Pełna sprawność fizyczna chociaż pożądana nie jest konieczna.

Warunki podjęcia pracy w zawodzie

Ponieważ malarz sprzedaje swoje dzieła, gotowe obiekty, nie wymaga się od niego żadnego formalnego wykształcenia, choć niewątpliwie pracą pod kierunkiem wybitnych lub choćby kompetentnych pedagogów przyspiesza rozwój i pozwala uniknąć wielu pomyłek przygotowanie teoretyczne i oczywiście wczesne studiów kontaktów z tw. środowiskiem artystycznym ułatwiają start w zawodzie i poruszanie się w świecie krytyków i galerii, co uprawdopodobnia przyspieszenie ewentualnego sukcesu. Istnieją jednak malarze, którzy zdobyli popularność i uznanie w zawodzie mając zupełnie inne wykształcenie lub nie mając żadnego.

Najważniejsza jest siła sugestyjności przekazywanej przez artystę wizji, często idzie to w parze z pewnym brakiem wrażliwości na twórczość innych. Mówi się, że „po czterdziestce” malarzowi podobają się tylko własne obrazy.

Malarz pracujący jako wykładowca, instruktor w domu kultury oraz kierownik galerii musi mieć wykształcenie wyższe. Ponieważ w tym przypadku malarz nie sprzedaje dzieła, lecz czas i wiedzę, a odpowiednią kwalifikację, tzn. wyższe studia plastyczne są weryfikacją jego kompetencji. Wyższe wykształcenie plastyczne gwarantuje poziom merytoryczny teoretycznej wiedzy o istniejących współcześnie i historycznych prądach i kierunkach w malarstwie oraz znajomość malarskich technik i technologii, jak również zweryfikowaną własnym doświadczeniem znajomość duchowych aspektów twórczości - roli emocji i intelektu - zdarzenia i czynnika obiektywnego i subiektywnego, stosunek do formy i koloru, linii, kompozycji itd.

Przygotowanie pedagogiczne może pomóc w znalezieniu właściwej formy przekazu. Jeżeli malarz zajmuje się wyłącznie własną twórczością, mamy do czynienia z typowym wolnym zawodem i nie istnieje wtedy żadne ograniczenie formalne związane z wiekiem, wykształceniem, czy stanem zdrowia. Podobnie, jeśli artysta prowadzi własną galerię, robi to na własną odpowiedzialność. Natomiast osoby zatrudnione do prowadzenia galerii lub zajmujące się nauczaniem niezależnie od siebie blamować wykazać się wyższym wykształceniem plastycznym i doświadczeniem. Określone też bywają wymagania wiekowe, nie ma tu jednak stałych reguł.

Możliwości awansu w hierarchii zawodowej

Dla malarza zajmującego się tylko własną twórczością, jedyną formą awansu może być wzrost popularności artysty i związany z tym wzrost cen jego prac. Osoby pracujące na uczelniach wyższych przechodzą zwykłą drogę kariery naukowej: od asystenta przez docenta do profesora. Zdarza się jednak, że wybitny „niezależny” artysta jest zaproszony przez uczelnię do prowadzenia zajęć jako profesor - gość.

Rozwój kariery polegać też może na pracy w bardziej prestiżowej lub większej placówce, lub też na wzmocnieniu prestiżu placówki w czasie jej prowadzenia.

Możliwości podjęcia pracy przez dorosłych

Malarz, właściciel galerii lub osoby uczące malarstwa na prywatnych kursach sami organizują swoje stanowisko pracy. Placówki zatrudniające malarzy na etaty i prace zlecane, to szkoły stopnia podstawowego, średniego i wyższego, domy kultury i galerie sztuki.

Możliwości zatrudnienia

Informacje będą sukcesywnie uzupełniane.

Zawody pokrewne

rzeźbiarz,

grafik,

architekt

Polecana literatura

Ostrowski S. Malowanieakwarelą

Hohensee - Ciszewska H.:ABCwiedzyoplastyce

Ziomba - MichałowskaA. Sztukamoja,twoja,nasza

Hohensee - Ciszewska H. ABCtwórcówplastyki

Przewodnikposztuce - artyściichdziełastyleikierunkiodXIVwiekudo współczesności
-pracazbiorowa

O życiuiproblemachmalarzywielemożnaśiędowiedziećczytającbiografieznanychmalarzy
lubzbeletryzowanebiografie,atakżeichlistyidzienniki. Mimoogromnychzmianna świeciew
ciąguostatnich500 lat - istotazawoduzostałazachowana.